

IN MEMORIAM

Tihoslav Tošić Tića
4.6.1936-3.1.2019.

Početak ove godine, tiho, gotovo neprimetno, otišao je jedan od najuspešnijih srpskih i jugoslovenskih privrednika, koji je učestvovao u različitim fazama od projektovanja, proizvodnje i montaže preko 200.000 tona metalnih konstrukcija u zemlji i inostranstvu, od kojih su mnogi vitalni industrijski i privredni objekti naše zemlje koji i danas predstavljaju osnov našeg privrednog i ukupnog razvoja.

Rođen je 4. juna 1936. u Beogradu. Završio je Građevinski fakultet Univerziteta u Beogradu – Konstruktivni smer (Odeak metalnih konstrukcija). Diplomirao u februaru 1961, iz predmeta „Čelični mostovi“ i iste godine, započeo svoj radni vek u Projektantskom birou Fabrike vagona i metalnih konstrukcija „Goša“ u Smederevskoj Palanci, da bi ubrzo prešao u proizvodnju i obavljao dužnosti šefa radionice, upravnika pogona i direktora fabrike za proizvodnju opreme i metalnih konstrukcija „Goša“.

Od 1971 – 1975. obavljao je dužnost zamenika generalnog direktora združenog preduzeća Industrije mašina i opreme – IMO („Goša“ i „Đuro Đaković“), a u periodu od 1975 – 1985. godine, bio je generalni direktor i predsednik Kolegijalno poslovodnog organa Industrije „Goša“, u tri mandata. U vremenu dok je bio na čelu rukovodećeg tima, „Goša“ je doživela prepoznatljiv preobražaj – od firme u gubicima (1974.) u giganta srpske i jugoslovenske mašinogradnje i značajnog izvoznika u zemlji i regionu.

Radi se o periodu izgradnje značajnih investicionih objekata u zemlji iz svih oblasti građevinarstva i građevinske tehnike. Tihoslav Tošić je, od početka svog radnog „veka“, najpre kao mlad inženjer u Projektantskom birou, a zatim na različitim funkcijama u proizvodnji i, najzad na čelu fabrike, učestvovao u izgradnji najvećih mostova u zemlji, tj. učestvovao je u izgradnji više mostova u Beogradu, zaključno sa „Gazelom“, železara – Skoplje, Zenica i Smederevo, drugih industrijskih objekata - Trepča, Bor i dr. Takođe, učestvovao je u izgradnji velikih hidroelektrana - Podpeč, Bajina Bašta I, II i III faza (reverzibilna Hidroelektrana Bajina Bašta) i hidroelektrana Đerdap, termoelektrane Obrenovac, i dr. Nema sumnje da je za to bilo neophodno veliko stručno znanje, kao i organizacione sposobnosti. Neki objekti i danas predstavljaju graditeljske poduhvate u svetskim razmerama. Teško je nabrojati sve njegove „reference“ u realizaciji značajnih investicija u Jugoslaviji i inostranstvu šezdesetih, sedamdesetih i osamdesetih godina.

Od 1985. godine bio je u četvorogodišnjem mandatu predsednik Poslovne zajednice „Ineks“ i SOUR „Ineks“, kada je svih 70 radnih organizacija iskazalo pozitivan poslovni rezultat, a „Ineks“ bio među 10 najvećih preduzeća u zemlji po ukupnom prihodu. Bio je direktor firme „Ineksamer“ („Inexamer“) u Njujorku (1990 – 1992) i direktor firme „Juči“ (YUCHI) u Beogradu i njenog predstavništva u Pekingu (1996 – 2001), osnovane radi unapređenja privredne saradnje sa Kinom. U Pekingu je istovremeno obavljao i dužnost ovlašćenog predstavnika Privredne komore Jugoslavije za NR Kinu.

Po odlasku u penziju, objavio je knjige „Tehnologija proizvodnje čeličnih konstrukcija“ (2007) i „Dnevnik jednog direktora“ (2011), Cevovod pod pritiskom za RHE „Bajina Bašta“ (2012) i Tablasti zatvarači za HE „Djerdap“ (2014).

Tihoslav Tošić je davno prepoznao potrebu razvoja mehanike loma i Prva letnja škola mehanike loma održana je daleke 1980. pod pokroviteljstvom „Goše“. Da nije bilo njegove podrške, veliko je pitanje da li bi Letnje škole mehanike loma zaživele, kao i sve ostale aktivnosti koje su dovele Srbiju do Evropskog vrha u oblasti Integriteta i veka konstrukcija. Da nije mladi i hrabri inženjer Tihoslav Tošić ušao u izgradnju RHE Bajina Bašta, i time pokrenuo i dao smisao razvoju mehanike loma i integriteta konstrukcija, možda bi sve ostalo na nivou zaljubljenosti nekih profesora u svoju nauku. Imali smo veliko zadovoljstvo i čast da je Tihoslav u svojim poznim godina više puta aktivno učestvovao na seminarima u organizaciji DIVK i održao brojna predavanja o gradnji složenih investicionih objekata, ističući značaj tehnologije proizvodnje i mehanike loma, što je uvek bio značajan vetar u leđa mladim inženjerima da naprave iskorak ka višem nivou znanja i struke. Formalno je bio počasni član, a suštinski spada u legende DIVK-a.

Za njim, ponosni što su ga imali, tuguje njegova porodica: supruga Milica, ćerka Tamara, sinovi Igor i Mihailo, unučad Ana i Filip, kao i mnogobrojni prijatelji i nekadašnji saradnici.

Prof. dr Aleksandar Sedmak

Sećanje na velikog graditelja, legendu Integriteta Srpskih konstrukcija, Mr Tihoslava Tošića, dipl. ing. grad.

Most Gazela

HE BB

HE Đerdap

rotorni bager Dobro Selo

Most Mratinje – nagrada....

Portalni kran

Kad savladaš strah ideš napred – Vojvoda Mišić